

Betydningen af den nye multimediebeskatning – hvem rammes og kan der drages fordel af ordningen?

Folketinget vedtog i foråret en ny skattereform. En af de dele af reformen, der har hidkaldt sig særlig opmærksomhed, er multimediebeskatningen. Multimediebeskatningen betyder, at medarbejdere bliver beskattet af 3.000 kr. pr. år, hvis deres arbejdsgiver stiller et eller flere multimedier til rådighed for privat benyttelse. Multimediebeskatningen indføres den 1. januar 2010 og får således betydning for indkomståret 2010.

Selvangivelsespligt

En anden nyskabelse ved multimediebeskatningen er, at arbejdsgiverne bliver pålagt en indberetningspligt. Opfylder en medarbejder lovens betingelser for at skulle beskattes, vil arbejdsgiveren skulle foretage indberetning, og medarbejderen skal ikke foretage sig yderligere.

Definition af multimediebegrebet

Begrebet multimedie dækker over fri telefon (abonnement og forbrug), bredbåndsforbindelse, mobil internetforbindelse, mobiltelefoner, computere og PDA'er. PDA'en bliver sidestillet med en telefon, da hovedfunktionen er telefoni og evt. kalender- og tidsregistreringsfunktion (betydningen af dette vil blive illustreret senere i artiklen). Derimod omfatter multimediebeskatningen ikke et fjernsynsapparat, tv-licens eller andet lignende. Disse goder vil således, som efter gældende regler, blive beskattet med godets reelle værdi som et løntillæg.

Knyttet til personen

Multimediebeskatningsloven er affattet, således at multimediebeskatningen er personlig. Det er derfor uden betydning, hvor mange multimedier arbejdsgiveren stiller til rådighed for medarbejderen. Det er ligeledes uden betydning, om der både stilles et multimedie til rådighed på privat adressen og på sommerhusadressen. Medarbejderen vil uanset hvad kun skulle beskattes af 3.000 kr. pr. år. Det betyder også, at man i husstande, hvor to ægtefæller begge får stillet et multimedie til rådighed, vil blive multimediebeskattet to gange, selv om det kan diskuteres om brugsværdien i en sådan husstand også er den dobbelte.

Rådighedsbegrebet

Det er afgørende for afgørelsen af, om medarbejderen skal beskattes af et multimedie, om det er stillet til medarbejderens rådighed som led i et ansættelsesforhold. Det er af denne årsag vigtigt at overveje, hvornår et multimedie kan anses for at være stillet til medarbejderens rådighed.

Loven i tal

SKAT anslår, at der i Danmark er ca. 700.000 multimedier af den omfattede type fordelt på ca. 450.000 personer. SKAT skønner at omkring 400.000 personer vil blive omfattet af multimediebeskatningen med et dertil hørende varigt merprovenu på ca. 525 mio. kr. Ifølge SKAT vil multimedieskatten i 2010 koste de fleste arbejdstagere højest ca. 1.225 kr. i skat (med en marginalskat på 40,9 pct.), og en arbejdstager, der betaler topskat, vil skulle betale knap 1.700 kr. i skat (med højeste marginalsattesats på ca. 56 pct.). Ifølge tal fra DJØF skal en medarbejder, der ikke betaler topskat skulle have 2.073 kr. mere i løn årligt, for fuldt ud at blive kompenseret for multimediebeskatningen, mens en person der betaler topskat skal have 3.826 kr. mere i løn årligt.

Multimediebeskatningen vil ikke automatisk indgå i forskudsopgørelsen for 2010. Ønsker du at undgå restskat, skal du selv ændre i din forskudsopgørelse for 2010.

Med multimediebeskatningsloven indføres der en formodningsregel for privat rådighed. Såfremt et multimedie én gang hjemtages, vil der være en formodning for, at det har været stillet til rådighed til privat benyttelse for medarbejderen, hvilket resulterer i multimediebeskatning. Som andre formodningsregler kan denne formodning afkræftes. For så vidt angår computere, mobile internetforbindelser m.v., kan formodningen være meget vanskelig, praktisk talt umulig, at afkræfte, idet man ikke ved computere m.v., som ved telefoner, kan trække specificerede lister over opkald og dermed dokumentere, at den ikke har været anvendt privat. Hjemtages en computer eller en mobil internetforbindelse blot én gang, må medarbejderen forvente at blive beskattet, se dog nedenfor.

For at konkretisere diskussionen vil der i det følgende blive set nærmere på en række specifikke tilfælde og medarbejdergrupper og blive diskuteret, i hvilket omfang disse vil blive ramt af multimediebeskatningen.

- **Frivillige:** Multimediet skal være stillet til rådighed som led i et ansættelsesforhold. Man har derved udtrykkeligt undtaget multimedier stillet til rådighed af en forening eller lignende af hensyn til det frivillige arbejde. Stiller en arbejdsgiver imidlertid et multimedie til rådighed til medarbejderens frivillige arbejde hos en forening, vil dette blive multimediebeskattet. Undtagelsen for frivillige omfatter også personer, som arbejder frivilligt i hjemmevernet.
- **Handicappede:** Multimedier som handicappede får stillet til rådighed af en arbejdsgiver beskattes efter præcis samme regler som andre medarbejdere. Derimod udløses multimedieskatten ikke af multimedier som de sociale myndigheder stiller til rådighed for den handicappede.
- **Selvstændige:** Reglerne for medarbejdere vil gælde på samme vis for selvstændige, der således også vil skulle multimediebeskattes, hvis multimedier, der indgår i den erhvervs-mæssige virksomhed, er stillet til rådighed for privat benyttelse.
- **Privat brug i arbejdstiden/ på arbejdspladsen:**
 - *Computer / mobil internetforbindelse* – Benyttes en computer til private formål på arbejdspladsen, vil dette ikke betyde multimediebeskatning.
 - *Telefon* – Som udgangspunkt gælder samme regler som for computere dog med den undtagelse, at hvis telefonen én gang har været bragt med hjem i forbindelse med en forretningsrejse, i forbindelse med hjemmearbejde eller lignende (se om disse undtagelser under *hjemmearbejdende og rejsende medarbejdere*), vil telefon ikke længere kunne benyttes privat på arbejdspladsen uden, at det udløser multimediebeskatning. Denne undtagelse for telefoner kan forekomme problematisk, da f.eks. rejsende medarbejdere og medarbejdere der undtagelsesvist arbejder hjemme stilles ringere end fastplacerede medarbejdere. Tanken bag undtagelsen er, at når der skal kunne føres kontrol med telefonens brug, er det mest hensigtsmæssigt helt at nægte privatbrug (også i arbejdstiden) for den gruppe af medarbejdere, som én gang har ladet sig undtage efter andre regler f.eks. om rejsende medarbejdere. Undtagelsen fremgår af SKATs vejledning om multimediebeskatning, men er hverken nævnt i loven eller dens bemærkninger. Umiddelbart synes SKAT at være gået vidt i sin fortolkning ved denne indskrænkning i adgangen til at benytte telefonen privat på arbejdspladsen. Det er muligt, at denne undtagelse vil blive afvist af domstolene.

- **Tilkaldevagt / arbejdsgiver afhængig af at kunne få fat i medarbejderen:**
 - *Telefon* – For medarbejdere, der af hensyn til tilkaldevagt eller fordi arbejdsgiveren er afhængig af at kunne få fat i medarbejderen uden for arbejdstiden af hensyn til medarbejderens opgaver har en telefon, kan der gøres undtagelse fra multimediebeskatningen såfremt telefonen er 1) nødvendig for udførelsen af arbejdet, 2) der indgås en tro-og-love-erklæring mellem arbejdsgiveren og medarbejderen om, at telefonen ikke anvendes privat og 3) telefon udelukkende anvendes til arbejdsrelaterede formål. For at kunne anvende denne undtagelse skal arbejdsgiveren føre kontrol med, at medarbejderen ikke anvender telefonen privat. Dette kan ske ved, at der trækkes lister over de af medarbejderen foretagne telefonopkald. Det skal bemærkes, at såfremt telefonen én gang er medbragt hjem i forbindelse med en tilkaldevagt eller lignende, kan den, efter SKATs vejledning, ikke længere anvendes privat i arbejdstiden, se ovenfor. Det synes her bemærkelsesværdigt, at man tilsyneladende ikke har medregnet problemet, at lister over opkald kan være i strid med persondatareglerne, medmindre de sidste to cifre udelades. Indeholder listerne derimod alene de 6 første cifre, kan det diskuteres, om listen overhovedet kan tjene sit formål, da de 6 første cifre ikke siger alt om f.eks. et mobiltelefonnummer. Der må således foretages en afvejning af, om man vil acceptere et simplere bevis, i form af en afgørelse på baggrund af de første 6 cifre, eller om der slet ikke vil kunne føres bevis ved hjælp af at trække lister.
 - *Computer / mobil internetforbindelse* – Det fremgår helt entydigt af SKATs vejledning samt af bemærkningerne til loven, at på grund af formodningsreglen (da det ikke er muligt at føre dokumentation for anvendelsen af en computer hjemme) vil en computer ikke kunne tages med hjem i forbindelse med en tilkaldevagt eller lignende uden at udløse multimediebeskatning for medarbejderen. Det vil således ikke kunne lade sig gøre for medarbejderen at tage sin egen arbejdscomputer med hjem i forbindelse med en tilkaldevagt uden at blive beskattet. Det er værd at bemærke, at Skatteministeriet med disse bemærkninger til loven synes at være baseret på den måske begrænsede betragtning, at en tilkaldevagt nødvendigvis må være noget fysisk baseret. Bemærkningerne tager tilsyneladende ikke højde for medarbejdere, der, i forbindelse med en tilkaldevagt, hjemtager en computer, fordi den kan fjernstyre et anlæg eller betjene systemer på afstand. Det må i hvert fald formodes, at det ikke er tanken, at multimediebeskatning skal ramme de medarbejdere, som har en computer, der ikke vil kunne tjene til privat benyttelse. Er computeren f.eks. skruet således sammen, at dens eneste funktion er at fjernstyre et varmeanlæg eller foretage en nødvendig beregning, må medarbejderen formodentlig kunne afkræfte formodningen for, at han skulle have nogen privat nytte af computeren. Ligeledes er det ikke nogen fjern tanke, om end usikkert, at praksis vil udarte sig således, at computere, der med sit særlige programmel tjener en afgørende formål for at løse en opgave som tilkaldevagten skal kunne klare hjemmefra, ikke vil udløse multimediebeskatning. Det kan heller ikke ses, at der skulle være noget til hinder for, at undtagelsen for hjemmearbejde, der beskrives nedenfor, vil kunne strækkes til at kunne anvendes for medarbejdere med tilkaldevagt. Som beskrevet nedenfor vil dette afhænge af, om computeren er stillet direkte til rådighed for medarbejderen. Begge betragtninger er fortolkninger, som ikke umiddelbart har støtte i bemærkningerne til lovforslaget, men som anført afspejler bemærkningerne måske ikke helt de faktiske forhold.
- **Hjemmearbejdende:**
 - *Computer* – Hvis en medarbejder tager en computer med hjem for at arbejde hjemme, gælder formodningsreglen, dvs. at der opstår en formodning for, at medarbejderen har fået stillet computeren til rådighed for privat benyttelse med deraf følgende mul-

timediebeskatning. Formodningen er reelt umulig at afkræfte, da der ikke kan fremvises beviser for, hvordan computeren er anvendt. Bevisbyrden er medarbejderens.

I lovens bemærkninger nævnes som eksempel, der ikke medfører multimediebeskatning, en skolelærer, der låner en af skolens computere med særligt programmel til brug for forberedelse af undervisningen. I eksemplet er der tale om en såkaldt puljeordning af computere, dvs. at arbejdsgiveren har en pulje af "anonyme computere", som medarbejderne kan tage med hjem, når der er et arbejdsmæssigt behov for det. Skatteministeren angiver i sin kommentar af 14. maj 2009 til henvendelse af 13. maj 2009 fra Dansk IT (bilag 24 til multimedieskatloven), at puljeordningen, der nævnes i bemærkningerne, alene er et eksempel på et konkret tilfælde, der ikke vil udløse multimediebeskatning. Det afgørende for, om en given ordning vil udløse multimediebeskatning, vil herefter ifølge bemærkningerne til loven være, om computeren er direkte stillet til rådighed for medarbejderens private anvendelse, eller om der er tale om computere, som i ny og næ kan hjemlånes, hvis der er et arbejdsmæssigt behov herfor. SKAT tilføjer i SKATs vejledning om multimediebeskatning, at jo mere computeren befinder sig på medarbejderens bopæl, desto mere peger det på, at computeren reelt er stillet til rådighed for privat benyttelse. Det er vigtigt at computeren kun må og faktisk kun anvendes til arbejdsrelaterede ting. Det er også en betingelse, at der kun er et begrænset antal computere i forhold til medarbejdere til rådighed til hjemlån. Der synes ikke at være noget til hinder for, at en afdeling i en virksomhed har et antal computere til hjemmearbejde, som medarbejderne kan benytte. Medarbejderen skal dog være opmærksom på, at SKAT vil foretage en vurdering af om hjemlån sker så ofte, at computeren reelt er stillet direkte til rådighed for medarbejderens private anvendelse. Hvor meget, der skal lægges i, at der i lærereksemplet er tale om computere med "særligt programmel" ligger ikke klart fast. Det er uvist om computeren skal være så "skrælet", at den alene kan tjene til de konkrete opgaver som afdelingens medarbejdere skal løse eller om det ikke er en hindring, at hjemlåns computeren er en helt almindelig computer indeholdende de nødvendige programmer. På baggrund af skatteministerens svar, se ovenfor, og bemærkningerne til loven, er det LETTs opfattelse, at sidstnævnte vil danne praksis og at der derfor ikke vil blive lagt vægt på om computeren alene indeholder særligt programmel og ikke almindelige programmer som Internet Explorer, Outlook, Office m.v.

Mobil internetforbindelse – Det fremgår af SKATs vejledning om multimedieskat, at såfremt en medarbejder tager en mobil internetforbindelse med hjem for at arbejde hjemme, vil den automatisk udløse multimediebeskatning, da det ikke for mobile internetforbindelse vil kunne lade sig gøre at afkræfte formodningsreglen. Den forskel, der her er mellem computere og mobile internetforbindelser, synes ubegrundet. Hvis en computer, der ikke er stillet direkte til rådighed for medarbejderen, en gang imellem kan hjemtages til f.eks. forberedelse af undervisning, synes der ikke umiddelbart at være afgørende grunde til, at det samme ikke skulle gælde mobile internetforbindelser. Såfremt det, som omtalt ovenfor, ikke er en betingelse at computeren alene indeholder særligt programmel, er det ikke utænkeligt, at SKATs vejledning på dette punkt vil blive fraveget, således at mobile internetforbindelser vil kunne anvendes sammen med computere med særligt programmel til hjemmearbejde på samme betingelser som ovenfor nævnt.

- *Telefon* – For telefoner, der tages med hjem af hensyn til arbejde, der foretages i hjemmet, gælder der som udgangspunkt en formodning for privat rådighed. Det betyder, at når blot telefonen én gang er hjembragt, skal der meget sikre beviser til for, at medarbejderen ikke omfattes af multimediebeskatningen. Er telefonen nødvendig for,

at den pågældende medarbejder kan udføre sit arbejde, gælder de samme regler som for tilkaldevagter. Telefonen skal være nødvendig, der skal indgås en tro-og-love-erklæring mellem arbejdsgiveren og medarbejderen og telefonen skal faktisk alene anvendes erhvervsmæssigt. Det påhviler arbejdsgiveren at føre kontrol med, at medarbejderen overholder disse regler. Også her skal det bemærkes at hjemtagelse af en telefon i forbindelse med hjemmearbejde, kan betyde begrænsninger i, om telefonen kan anvendes til private opkald på arbejdspladsen, se ovenfor.

- **Rejsende medarbejdere:** Omfattet af denne gruppe er to slags medarbejdere. Dels medarbejdere, der som del i f.eks. assurandørarbejde har behov for at medbringe computer og telefon til deres kundemøder, og dels medarbejdere, der foretager tjenesterejser (indland såvel som udland) og på disse rejser har et arbejdsrelateret behov for at medbringe computer og telefon. Fælles for disse medarbejdere er, at det kan synes uhensigtsmæssigt, hvis de efter hver arbejdsdag (arbejdsrejse) ville være nødsaget til at tage forbi et fast arbejdssted for at aflevere computer og telefon. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at såfremt medarbejderen har hjemmearbejde eller tilkaldevagt, vil undtagelserne for disse medarbejdergrupper også finde anvendelse.

Det kan overvejes, om det ville have nogen betydning, om multimedierne blev efterladt i medarbejderens bil. Dette vil for manges vedkommende være i strid med det med arbejdsgiver aftalte, idet mange medarbejdere af forsikringsmæssige årsager m.v. ikke må efterlade telefon og computer i bilen. Der synes imidlertid ikke i lovteksten eller i bemærkningerne at være grund til at tillægge det betydning, hvor multimediet opbevares. Bilen holder netop på medarbejderens faste bopæl (eller i det mindste i umiddelbar nærhed heraf) og den formalitet, om telefonen ligger i bilen eller på natbordet, vil med al sandsynlighed ingen betydning få for afgørelsen af, om der udløses multimediebeskatning når et multimedie tages med hjem.

Det fremgår af bemærkningerne til multimediebeskatningsloven, at såfremt medarbejderen "*ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet*", vil medarbejderen kunne hjemtage computeren og telefonen uden at udløse multimediebeskatning. Dette forudsætter stadig, at multimediet kun må anvendes erhvervsmæssigt og faktisk også kun anvendes erhvervsmæssigt og for telefoners vedkommende, at der udfyldes en tro-og-love-erklæring. Problemet med denne løsning, set for den enkelte medarbejder, er imidlertid, at der hermed er lagt op til, at der for hvert konkret tilfælde, hvor multimediet hjembringes, skal afgøres, om kriteriet i det pågældende tilfælde er opfyldt. Tager vi således afsæt i en forsikringsassurandør, der dagligt, eller i hvert fald flere gange om ugen, kører rundt til kunder og drøfter forsikringsløsninger, skal der foretages en konkret vurdering, hver gang medarbejderen kører direkte hjem. Finder SKAT, at det i bare ét enkeltstående tilfælde ikke har medført unødigt besvær at aflevere multimediet, vil medarbejderen blive beskattet. Vurderingen må dels vedrøre, hvor meget besvær det vil have for medarbejderen på dagen og dels, hvilket besvær det vil medføre, at næste arbejdsdag vil skulle begynde med, at medarbejderen skal forbi arbejdspladsen for at hente multimedierne igen. Det skal tages med i medarbejderens overvejelser, at det vil være ham, der skal løfte bevisbyrden for, at kriteriet i hvert enkelt tilfælde er opfyldt. Som beskrevet ovenfor vil telefonen, når den én gang er taget med hjem, formentlig ikke længere kunne anvendes til privatbrug på arbejdspladsen. Samme gælder ikke computere, så disse kan fortsat benyttes til privat brug fra arbejdspladsen.

Afgørende for ovennævnte afgørelse er, hvornår kriteriet "*ikke uden unødigt besvær*" er opfyldt. Hverken Skatteministeren eller SKAT giver nogen fortolkningsbidrag til spørgsmålet, og vi må i mangel af sådan afvente retspraksis' stillingtagen til problemet. Henset til

at vurderingen skal foretages både på baggrund af den pågældende dag og næste arbejdsdag og at en i forvejen stresset arbejdsdag vil blive forkortet i begge ender af unødvendige besøg forbi arbejdspladsen, er det LETTs vurdering, at der ikke kan forventes at stilles store krav, før betingelsen kan anses for opfyldt. Det er således vores opfattelse, at en omvej på 10-15 minutter hver vej vil være tilstrækkelig til at udgøre et unødigt besvær.

- **Rådighed en del af året:** Såfremt en medarbejder alene har rådighed over multimediet en del af året, f.eks. som følge af opsigelse eller ansættelse midt i et skatteår, vil han blive beskattet forholdsmæssigt for den del af året, multimediet har været til rådighed. Som eksempel kan nævnes en medarbejder, der ansættes d. 1. august. Medarbejderen i eksemplet vil blive beskattet af 5/12 af 3.000 kr. altså af 1.250 kr. Der regnes kun i hele måneder, dvs. får en medarbejder rådighed over et multimedie d. 25. juni, vil hele juni måned medregnes.

Direkte fordele

Multimedieskatteordningen er ikke ubetinget en skattemæssig ulempe. En af fordelene, for medarbejderen ved lovens konstruktion, er, at medarbejderen kun bliver beskattet af 3.000 kr. pr. år, uanset hvor mange multimedier medarbejderen har til rådighed. Der skelnes således ikke mellem den medarbejder, der hjemtager sin computer fra tid til anden, og den, der både har fri telefon, internetforbindelse og computer m.v. til rådighed på bopælen. Ligeledes er det uden betydning, hvor meget telefonen anvendes eller hvor hurtig en internetforbindelse, der stilles til rådighed.

Indirekte fordele ved ordningen (bruttolønspakker)

Efter den nye multimediebeskatningslov skal multimedier, som arbejdsgiveren stiller til rådighed for den ansatte, ikke medregnes ved opgørelsen af bagatelgrænsen på kr. 5.500 (2010-niveau), for hvor meget en arbejdsgiver må stille til rådighed for en ansat af hensyn til dennes arbejde. Der er således ingen øvre grænse for værdien eller antallet af multimedierne, der stilles til rådighed. Det bør dog bemærkes, at der er en vis øvre grænse for hvor mange af samme slags multimedier, medarbejderen kan få stillet til rådighed. Hvis medarbejderen får stillet to computere til rådighed uden, at dette er særligt begrundet, f.eks. i at en computer er nødvendig både til sommerhus og bopælen, vil der være en formodning for, at den anden computer er stillet til rådighed for de øvrige personer i husstanden, og der vil i så fald ske yderligere beskatning.

Manglen på en øvre grænse over værdien og antallet af multimedier betyder, at medarbejderen kan tilbydes (telefon, computer, mobil internetforbindelse m.v.) en bruttolønssordning, hvor medarbejderen tilbydes at få multimedier stillet til rådighed, som medarbejderen selv betaler over lønnen før skat. Medarbejderen vil ikke blive ejer af multimedierne, men vil, så længe medarbejderen er ansat hos arbejdsgiveren, have rådigheden over dem. Dette betyder, at medarbejderen, ud over at blive beskattet af de 3.000 kr. pga. multimedieskatten, månedligt vil betale for goder som arbejdsgiveren ikke ønsker at betale for, men som medarbejderen ønsker. Medarbejderen får således rådigheden over computer, bredbåndsforbindelse, telefon m.v. til en favorabel pris, fordi godet betales før skat. Udover den markante besparelse, medarbejderen får ved at betale godet af bruttolønnen, vil der også kunne opnås en besparelse ved, at arbejdsgiveren vil kunne opnå rabatter pga. storindkøb og forhandlingskraft, som ikke ellers er tilgængelig for medarbejderen. Ordningen er samtidig ikke videre byrdefuld for arbejdsgiveren, idet hans udgifter ved etableringen og administrationen af en sådan ordning vil modsvares af, at arbejdsgiveren kan foretage momsloft svarende til, hvor meget godet skøn-

mæssigt anvendes erhvervmæssigt. Ordningen kan således blive næsten omkostningsneutral for arbejdsgiveren.

Hvad angår de løbende abonnementer som fri telefon, bredbåndsoptagninger, mobile bredbånd m.v., er ordningen en indlysende fordel for såvel arbejdsgiver som medarbejder, idet medarbejderen alligevel vil skulle afholde de konkrete udgifter og nu blot kan gøre det af bruttolønnen.

For så vidt angår det fysiske udstyr som computer, mobil og PDA kan det derimod synes besynderligt, at medarbejderen kun får rådigheden og ikke bliver ejer af multimediet, når han månedligt betaler for multimediet. Til denne indsigelse skal det bemærkes, at medarbejderen på et senere tidspunkt vil kunne erhverve multimediet fra arbejdsgiveren til markedsværdien. I virksomheder vil der almindeligvis foretages afskrivning på et multimedie over f.eks. en 3-årig periode. Det betyder, at multimediet bogføres til værdien 0 kr. efter, at virksomheden har besiddet det i 3 år. Efter udløbet af denne 3 års periode vil medarbejderen derfor kunne købe godet fra virksomheden praktisk talt gratis.

Bruttolønsordningerne er dog ikke helt uden skavanker, idet arbejdsgiveren under hele perioden er ejer af multimediet. Det må ikke være aftalt på forhånd, at godet skal erhverves ved udløbet af "perioden". I så fald ville aftalen have karakter af et kreditkøb og skulle beskattes fordi medarbejderen reelt afdrager et køb af et multimedie. Arbejdsgiveren kan dog godt tilbyde medarbejderen, at han kan aftage multimediet ved aftaleperiodens udløb. Tilsvarende kan arbejdsgiveren have givet tilsagn om, at medarbejderen, i tilfælde af førtidig fratræden, kan aftage multimediet til værdien på fratrædelsestidspunktet. Dette vil dog skulle ske af beskattede midler. Såfremt medarbejderens nye arbejdsgiver er indstillet på det, kan aftaleforholdet også overtages af denne, således at aftaleperioden blot fortsætter hos den nye arbejdsgiver.

Meget tyder derfor på, at bruttolønsordninger, hvor medarbejderne får mulighed for at erhverve multimedier (både udstyr og løbende ydelser) ved betaling med bruttoløn og dermed reelt til under halv pris, bliver populære, fordi medarbejderen gennem fryns kan kompenseres for den beskatning, der følger af multimediebeskatningen. Erhverver medarbejderen computere, telefoner, mobile internetforbindelser m.v. for 3.000 kr. eller mere om året eller 250 kr. pr. måned, får medarbejderen en besparelse på multimedierne, der modsvarer eller overstiger udgiften til multimediebeskatningen.

Spørgsmål til denne artikel kan rettes til:



Advokat Artur Bugsgang
Lett Advokatfirma på abu@lett.dk
eller tlf. 33 34 00 06



Trainee Christian Eichen
Lett Advokatfirma på cei@lett.dk
eller tlf. 33 34 02 52